

Ιερα Μητρόπολις Νεαπόλεως και Σταυρουπόλεως
ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΟ ΚΑΤΑΦΥΓΙΟ Ἄξιον ἔστί
Κατασκηνώσει Κοριτσιῶν Γυμνασίου – Λυκείου

Μακρυνίτσα 2013

Ύμνος της ομάδας της Βάπτισης

Χαρά... αυτή η σύναξ' είναι μόνο χαρά
γιατί... η κάθε βάπτιση μας κάνει παιδιά!

Στολίδια και χρώμα και φως
το βλέπεις λίγο απίθανο να θέλει ο Θεός
απ' το μυστήριο το δώρο δεν... δεν θέλει χώρο
αυτό είναι γιορτή ευτυχώς!

Ό,τι και να κάνει ο πιστός
πρέπει πρώτα να το θέλει ο Θεός
να 'χει ευλογία και το πώς
θα του γίνει δροσιά κι αγιασμός!

Έτσι όταν θα μπαίνει στο ναό
ένας άγνωστος θα νοιώθει και φτωχός
κι αν απ' το μυστήριο πάρει φως
Βασιλιάς, κραταιός, δυνατός!

Πάντα περιμένω
σε στικάκι κρατημένο
το κρυμμένο περιμένω
πως πετά, περιστέρι,
τη Χάρη να δω!

Ύμνος της ομάδας της Θείας Ευχαριστίας

Αν έχει φύγει η χαρά απ' τη ζωή σου
φταίνει τα πάθη σου και ο εγωισμός.
Με την αγάπη Του να τρέφεις την ψυχή σου
αυτό μας δίδαξε ο ίδιος ο Χριστός.

Τι πλέον θέλεις για να είσαι ευτυχισμένη
όταν στις φλέβες σου έχεις αίμα Θεϊκό;
Αυτό το δώρο ποιο αντίδωρο να έχει;
Σώμα και Αίμα είναι θαύμα Μυστικό!

Αν να 'ξερες τί δύναμη σου δίνει κι ευλογία
αν έχεις καθαρή καρδιά στη Θεία Ευχαριστία.
Να έχεις καθαρή καρδιά στη Θεία Ευχαριστία
αν να 'ξερες τι δύναμη σου δίνει κι ευλογία.

Έρθες σε μένα, Πατέρα μου, τιμή μου!
Μου έμαθες πως είναι αληθινά να ζω
και αυτή είναι, Θεέ μου, η πιο όμορφη στιγμή μου,
είναι η χαρά να γεύομαι τον Ουρανό,
είναι η χαρά μαζί να ζούμε... Ευχαριστώ!

Αν να 'ξερες τί δύναμη σου δίνει κι ευλογία...

Να έχεις καθαρή καρδιά
στη Θεία Ευχαριστία
αχ να 'ξερες τί δύναμη
σου δίνει κι ευλογία!

Ύμνος της ομάδας της Πεντηκοστής

Σε πορεία προς τη Χάρη
βάδισε η ζωή
κανείς δεν θέλει πίσω να σταθεί
ήταν θάλασσα ο κόσμος
κι η Πεντηκοστή ένα δίχτυ ν' αγκαλιάζει κάθε μια ψυχή.

Την Οικουμένη σαγήνεψε η Χάρη Σου
και κάθε γλώσσα μιλούσε γι' αγάπη
απ' τους ψαράδες σοφία ξεχείλισε
και στους σοφούς φανερά λείπει κάτι.

Την αδύναμη την πίστη κάνει πάλι δυνατή
στη συνάντηση που έχει Θεία Χάρη και ψυχή
είναι σαν πνοή ανέμου όπου θέλει Εκείνη πνεί
σαν το φύσημα που δίνει στον Αδάμ ζωή.

Σαγήνεψε... η Χάρη Σου... Πεντηκοστή

Ύμνος της ομάδας του Αγιασμού

Μεσ' το σκοτάδι αναζητούσα μια απάντηση στα λάθη
για να βρω
Άγιο Πνεύμα με νερό μεσ' την ψυχή μου κατακλύζει
Αγιασμός
Μα ξαφνικά σ' ένα κομμάτι ουρανού
Λευκά φτερά από κλωστίτσες του Θεού

Ούτως εστίν Υιός σοφός
Σφραγίδα αγάπης, Αγιασμός
Που εβαφτίσθει ο Χριστός
Ψυχή Θεός, φωνή φωτός
Άγιο Πνεύμα και χρισμός
Που ονομάσθει Αγιασμός
Ψυχή, Θεός... ψυχή από φως...

Μέσα σε χούφτες με νερό
κράτησες όλα μας τα πάθη
Λειτουργός
Καρδιά που σκόρπισες σταγόνες
απ' αγάπη και Θεό
όλα φως
Και ξαφνικά σ' ένα κομμάτι ουρανού
Λευκά φτερά από κλωστικές του Θεού

Ούτως εστίν Υιός σοφός
Σφραγίδα αγάπης, Αγιασμός
Που εβαφτίσθει ο Χριστός
Ψυχή Θεός, φωνή φωτός
Άγιο Πνεύμα και χρισμός
Που ονομάσθει Αγιασμός
Ψυχή, Θεός... ψυχή από φως...

Ψύχη από φως θειικός δεσμός
Βάπτισμα πλάσης επι γης
Ο Ιωάννης Βαφτιστής

Ύμνος της ομάδας του Ευχελαίου

Ποιος είναι αυτός που έχει νικήσει ποτέ
θλίψη και πόνο
σώμα, ψυχή, καρδιά και νους
πόνος φριχτός χτυπά την πόρτα ξανά
ζεσταίνει το φόβο.

Ζητώ Πατέρα κι αδελφό
τη γιατρεία αναζητώ
και το «εγώ» να το σκορπίσω.
Μία η πορεία να διαβώ, ένας ο δρόμος
κι η οδός να Σε βρω, να με αγγίξει
σφραγίδα γαλήνης.

Με το καντήλι μου καίει
τα λόγια γυρεύω να 'βρει, τ' άγια τα λόγια
το μέτωπο μου ακουμπά, η καρδιά μου σκιρτά
με τούτα τ' άγια τα λόγια.
Προσευχή ταπεινή
γονατίζει η ψυχή
και τα δάκρυα η βροχή
να γευτώ την Πνοή
να συναντήσω και 'γω το Σταυρό
και ν' αναστηθώ.

Την ευτυχία μου κεντάς, είσαι εκεί
δίπλα μου στέκεις
και μες τη λύπη ξενυχτάς, καρδιοχτυπάς
το προσκεφάλι Εσύ
μυστήριο είναι.

Να μην πονώ, πονάς Εσύ
το γιατρικό είναι λαδάκι αγνό
την πίστη μου δένει.
Πώς να μπορείς, πώς να μπορώ
πώς να αντέξουμε τ' απέραντο Φως
και τόση αγάπη
αντέχει Αυτός!

Ύμνος της ομάδας του Χρίσματος

Μες της εκκλησιάς το βήμα
θαύματα σωρό
τρέφουν την ψυχή μου με Θεό
όποιο δρόμο και να πα'ρω
μία η οδός
η Θεία Χάρις είναι ο αριθμός.

Ό,τι όμορφο η ζωή μου
μέσα του Εσύ
έντυσες στολίδια την ψυχή
σκάλισες παντού το Πνεύμα
κι όλα θαυμαστά
να 'χει η καρδιά για ν' ακουμπά.

Θα ανταμώνω τη ζωή
θα σβήνει η πληγή, δροσιά απ' την πηγή
Χορηγία μυστική
είναι Θεού πνοή
κι ο ήλιος μες τη γη.

Το ξέρω μέσα μου φυσάει η Πνοή Σου
χώμα και νερό
πώς αλλιώς «θ' άντεχα» Θεό
γυρεύω η φωτιά να καίει πάντα
να μη σταματά
Παράκλητε, μου Εσύ και Βασιλιά.

Μύρο άγιο θα σφραγίσει
θα ντυθώ Θεό, όταν ξεπλυθώ με το νερό
είναι δίπλα βήμα-βήμα
κι ό,τι ακουμπά όλα τ' αλλάζει μονομιάς.

Ύμνος της ομάδας του Αγίου Πνεύματος

Μια φορά κι ακόμη μια
όσα υπόσχεται ο Θεός
πάντα θα βγουν αληθινά
δοκιμασμένο...

... μίλησε για παρηγοριά
στων μαθητών τη μοναξιά
και τους φανέρωσε Υψηλό
Απεσταλμένο!

Σε σας το λέω, που το Πνεύμα σας σκεπάζει
και θα βαδίζετε στο σχέδιο τ' ουρανού
όχι σ' αυτούς που ο κόσμος πάντα εξουσιάζει,
δε θα σταύρωναν τα χέρια του Χριστού,
σε σας το λέω, που το Πνεύμα σας σκεπάζει.

Το Άγιο Πνεύμα είναι στη γη
για να 'χει δρόμους η ψυχή
με τον Πατέρα της ξανά
να ειρηνέψει...

... είναι της Χάρης η Βροχή
και τ' άνθη όλα της Ζωής
ποτίζει μία στην ψυχή
και μια στη σκέψη!

Σε σας το λέω, που το Πνεύμα σας σκεπάζει

Δεν τα 'χει μάτι ξαναδεί
κι αυτί δεν τα 'χει αφουγκραστεί
κι ούτε αντέχει ο λογισμός
πόσο αγάπησε ο Θεός.

Δεν το αντέχει ο λογισμός
πόσο αγάπησε ο Θεός.

Ύμνος της ομάδας του Γάμου

Σαν δύο δρόμοι που έχουν σκοπό,
ίδιο, και προορισμό
σαν οξυγόνο που 'χει ενωθεί με υδρογόνο
νερό...

Αν το μαζέψεις όλο το παζλ
ψάξε το Δημιουργό
δε θέλει σκέψη, είσαι στο start
και έχεις στο finish Θεό!

Είναι παντού εκεί κι εδώ κι είναι Μυστήριο αυτό
κι όλα τ' ανθρώπινα την έναρξη κάνουν μ' Εκείνον.
Με το Θεό εγγυητή, πως είναι εκεί ό,τι συμβεί
στον ήλιο βρίσκεσαι αν πιάσεις το φως των ακτίνων
αλλά τίποτα μη θες χωρίς Εκείνον!

«Το δώρο ετούτο μέγα εστί»
λέει του γάμου η ευχή
που μεταβάλλει με προσευχή
ό,τι υλικό της δοθεί.

Είναι και σώμα κι είναι ψυχή
είναι δυο ξένοι ΜΑΖΙ
σαν οξυγόνο που 'χει ενωθεί με υδρογόνο
κρασί!!!

Ύμνος της ομάδας της Ιερωσύνης

Αν τα λόγια είναι μικρά
σαν τους νάνους στη σειρά
αψηλά χοροπηδούνε
για σπουδαίοι να φανούν...
... κι αψηλά δε μένουνε
την ψυχή δε δένουνε
ό,τι ανήκει του Θεού
μυστήριο μένει για το νου!

Ποια είναι πιο μυστική
η Ιερωσύνη ή η σιωπή;

Ιερέας, μάρτυρας σε πράξη μυστική
στο Άγιο Βήμα τον αμνό να θυσιάσει...
δύο χέρια ανθρώπινα δανείστηκε στη γη
για να εύχεται, να δώσει, να σκεπάσει
κι όσους έχει πιο ψηλά να ανεβάσει!

Χάλκινο εργαστήριο
φτιάχνει το μυστήριο
θυμιατήρια προσευχής
και αλυσίδες αντοχής.
Καντηλέρια για το φως
να μας βλέπει ο Θεός
ό,τι αξίζει τελικά
το δοκιμάζει η φωτιά!

Ύμνος της ομάδας της Εξομολόγησης

Ν' ακουμπάς τη ζωή σου μυστικά
στον Χριστό την αγάπη
Δε θ' αφήσει χαμένο να πάει
Ούτε ένα σου δάκρυ.

Να μπορείς τον κρυφό σου εαυτό
μπρος Του να ξεμπροστιάζεις.
Ωκεανός το έλεός Του
με αυτά που θα δεις μην τρομάζεις.

Ω, ω, ω...

Ν' ανοιχτώ, να Του μιλώ
Τι μπορεί να με χωρίσει απ' το Χριστό;

Πάθη, λάθη, αδυναμίες και φοβίες
Ποιές η αγάπη Σου δεν σήκωσε δικές μου αμαρτίες;
Πάθη, λάθη, αδυναμίες Σου χρωστώ
Πόνο δεν έχει να μη χωράει η αγκαλιά στο σταυρό!

Πώς δουλεύει κρυφά τις ψυχές
το πετραχήλι
Ακατέργαστη παίρνει ο Χριστός
της καρδιάς μας την ύλη.

Του παπά η ευχή
της συγχώρεσης είν' εργαλείο
Ν' αγαπάω με μαθαίνει βαθιά
δίχως να αναλύω...

Ω, ω,ω

Ν' ανοιχτώ να του μιλώ
τί μπορεί να με χωρίσει απ' τον Χριστό;
Όλα αυτά που κυνηγάνε τη ζωή μου
να μην νικήσουνε, μην με λυγίσουνε,
Στο Φως Σου, Κύριε, μοιάζουν μικρά
όλα αυτά που μας κρατάνε μακριά!

Πάθη...

Γενικός Ύμνος των 20 χρόνων στη Μακρυνίτσα «Είκοσι Καλοκαίρια Ουρανός»

Πέρασαν χρόνια και μεγάλωσα
μαζί με τα ψηλά σου δέντρα
κι έχω μια έγνοια
μην ασβέστης μόνο ήμουνα
κάτω στη ρίζα - ακόμη - και στην πέτρα.

Που «Κατασκήνωση» πάντα ήτανε
δύναμη, εντός μου, σα βενζίνη
κι όμως φοβάμαι
πως το μάτι εμένα κόλλησε
στο πόσα λίτρα, ακόμη, έχουν μείνει!

Είκοσι χρόνια «Άξιον»
να βρίσκω καταφύγι
ευλογημένο, η χρονιά
εδώ να καταλήγει...

Εδώ που μοιραστήκαμε
τα «είμαι» και τα «θέλω»
τα καλοκαίρια Ουρανός
εδώ να ανεβαίνω!

Για τόσα χρόνια πόσο μοιάζουνε
ο Ουρανός κι ο νους μου ο άδειος...
... επαναστάτες...
μια με σύννεφα παλεύουνε
και μια με πείσμα πάλι στο γαλάζιο!

Μήπως οι αντοχές μου στέγνωσαν
κι όλο διψάνε για Κερκίνη;
Ξέμεινα μόνος
ή οι μνήμες μου ξεθώριασαν
και το γαλάζιο γκρίζο πάει να γίνει;

Γενικός Ύμνος 30 χρόνων Κατασκήνωσης

Ήτανε μια στιγμή
τόσα καλοκαίρια, μια ζωή.
Ήμασταν μικρά παιδιά
Ήταν μόλις χθες.

Είμαστε μεγάλοι πια
μα οι στιγμές που ζήσαμε κρατάν
είναι η πατρίδα μας
πατρίδα της ψυχής.

Χρόνια της καρδιάς
Τα σημάδια του Θεού Βαστάς.
Χρόνια της καρδιάς
Θα'σαι νέος όσο θ' αγαπάς
όσο θα τα ζεις
ξανά απ' την αρχή!

Πες απόψε μian ευχή
μian υπόσχεση, μια προσευχή
να γυρνάμε πάντα εδώ
πάντα στο Χριστό.

Στο Χριστό απ' την αρχή
να μας δένει πάντα η στιγμή
που τη μοιραστήκαμε
τριάντα της καρδιάς.

